

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3775/24
11.9.2024.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., чији су законски заступници мајка ББ и отац ВВ из ..., чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из Београда - Нови Београд - Булевар Михајла Пупина 109/6, против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Велисав Илић, адвокат из Обреновца, Краља Александра Првог 59/а, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Обреновцу П 372/21 од 10.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.9.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Обреновцу П 372/21 од 10.10.2023. године, у првом и трећем ставу изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 372/21 од 10.10.2023. године, првим ставом изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од укупно 344.000,00 динара и то на име претрпљених физичких болова износ од 160.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 120.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова услед наружености износ од 64.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 10.10.2023. године до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу преко досуђеног износа од 160.000,00 динара, па до траженог износа од 220.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, преко досуђеног износа од 120.000,00 динара, па до траженог износа од 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха, преко досуђеног износа од 64.000,00 динара, па до траженог износа од 120.000,00 динара на име претрпљених душевних болова услед наружености,

те тражени износ од 60.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед умањења животне активности, као и у делу за законску затезну камату од дана подношења тужбе 17.5.2021. године, до дана пресуђења 10.10.2023. године. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 186.180,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је побијао првостепену пресуду у првом и трећем ставу изреке због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник Републике Србије број 72/11...18/20), Апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 24.4.2021. године у ... у дворишту туженог, пас у власништву туженог расе Сибирски хаски, напао је малолетног тужиоца, који је са својим братом дошао да се игра у његовом дворишту, где је и раније често долазио да би се играо са унуком туженог. Пас је био одвезан, а нико од одраслих у моменту самог штетног догађаја није био са децом - деца су била без надзора одраслих. Када је чуо врисак детета, тужени је дотрчао из баште и видео је да је малолетни тужилац повређен и одмах је убио пса секиром. Након, тога, ћерка туженог је повређеног тужиоца одвела његовој мајци, која се у том тренутку налазила код куће. Пас је последњи пут био вакцинисан против беснила дана 15.1.2020. године. Вакцина против беснила истекла је дана 15.1.2021. године, нешто више од три месеца пре штетног догађаја. Малолетни тужилац је у време штетног догађаја имао 4 године и 9 месеци. Након што је ћерка туженог одвела дете кући мајка га је одвела у Дом здравља. Дете је било јако уплашено и плакало је све време. У Дому здравља “Обреновац” превијене су му ране, и упућени су у Тиршову где је дете хоспитализовано. Мајка је остала са дететом у болници, где су провели три-четири дана. Дете је имало операцију фасија мишића, имао је и две дренажне рупе после операције, примао је антибиотике и лекове против болова, као и венску терапију.

Према налазу вештака ортопеда - трауматолога од 22.2.2023. године, малолетни тужилац је дана 24.4.2021. године, задобио телесне повреде у виду вишеструке уједне ране тела и уха од пса. Са судско-медицинског становишта предметна повреда је квалификована као лака телесна повреда. У тренутку задобијања повреде, тужилац је трпео болове јаког интензитета, који су трајали око минут од повређивања, они су такви због вишеструких уједних рана тела, главе и уха, након тога, протеклом времена, као и под дејством терапије и лечења, које је било у болничким условима, обрадом рана и дренажом наступили су болови средњег интензитета у трајању од седам дана, када је дошло до почетног срастања повреде меког ткива уз формирање модрица, локално, те постепене санације срастања повреде и постепене санације рана. Након тога, малолетни тужилац је трпео болове слабог интензитета наредних 10 дана, док је трајао

наставак репараторних процеса и постепеног срастања повреде кожног омотача, док се формирано хематом почетно повлачио. Након тога, стални болови су се изгубили, постојали су и повремени болови слабог интензитета приликом дужег ходања, дужег стајања и већег напора у наредних 10 дана, док су се модрице повлачиле, али наведени болови нису захтевали лечење, већ само престанак напора и одмор повређене регије. По завршетку лечења остали су јасно видљиви ожиљци због којих постоји наруженост лаког степена. Након завршетка лечења, код тужиоца не постоји умањење опште живота активност са ортопедско трауматолошке стране.

Према налазу вештака неуропсихијатра од 4.6.2023. године, малолетни тужилац је у моменту догађаја био стар 4 године и 9 месеци, претрпео је примарни страх јаког интензитета од тренутка када га је пас напао и током напада, када га је уједао више пута по телу, у трајању од око 2-3 минута, због изненадног угрожавања телесног интегритета малолетног тужиоца. Секундарни страх јаког интензитета малолетни тужилац је трпео у трајању од три сата због задобијања више уједних рана, односно угрожености телесног интегритета, а све због слабије способности малолетног тужиоца, са још увек неоформљеним его механизмима одбране, да се избори и рационализује опасност по телесни интегритет. У вези са самим третманом уједне ране малолетни тужилац је трпео страх средњег интензитета у збирном трајању од 5 дана, који подразумева период боравка малолетног тужиоца у болници, где су ране хируршки обрађене, ушивене и дрениране. Приликом третмана рана малолетни тужилац се док је трпео болове подсећао на предметни догађај, што је код њега изазивало страх. Страх слабог интензитета је трпео још 7 дана, до санирања рана и скидања конаца. Малолетни тужилац је на месту уједних рана трпео болове спонтано и приликом превијања што је изазивало страх и стално подсећање на догађај. После напада и уједа пса малолетни тужилац је испољавао елементе посттрауматског реаговања, сећајући се немилог догађаја, преко дана је трпео страх, није смео да се одвоји од мајке и излази ван куће, ноћу је сањао кошмарне снове приликом којих се будио и плакао, све у трајању до два месеца. Приликом сусрета са псима доживљавао је јак страх, привијајући се уз мајку или оца. Сада се код малолетног тужиоца јавља позни страх од паса луталица, али и већих власничких паса, па кад их сретне он се склања. Штетни догађај није оставио трајне последице на психичко функционисање малолетног тужиоца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је у складу са члановима 154, 174 и 200 Закона о облигационим односима (“Службени лист СФРЈ” бр. 29/78, 39/85, 45/89 – одлука УСЈ и 57/89, “Службени лист СРЈ” бр. 31/93, “Службени лист СЦГ” бр. 1/03 – Уставна повеља и “Службени гласник Републике Србије” бр. 18/20) и члана 69 став 3 Породичног закона (“Службени гласник РС”, бр. 18/05, 75/2011 и 6/2015) оценио да је малолетни тужилац у конкретном случају задобио повреде од пса у власништву туженог, у његовом дворишту, без надзора родитеља или друге одрасле особе. Оценио је да постоји одговорност туженог за насталу штету, у складу са одредбом члана 174 Закона о облигационим односима који прописује да за штету од опасне ствари одговара њен ималац, имајући у виду да у категорију опасних ствари спадају и животиње, те да се штета настала услед уједа пса третира као штета од опасних ствари. Како је одредбом члана 69 став 3 Породичног закона прописано да родитељи не смеју остављати дете предшколског узраста без надзора, а у конкретном случају малолетни тужилац је био предшколског узраста, јер је имао непуних 5 година

у време штетног догађаја, првостепени суд је у складу са одредбом члан 177 Закона о облигационим односима закључио да на страни законског заступника малолетног тужиоца постоји допринос настанку штетног догађаја и да исти износи 20%.

Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете првостепени суд је применом члана 200 став 1 и 2 Закона о облигационим односима и члана 232 Закона о парничном поступку исту одмерио у складу са критеријумима и оценом свих околности конкретног случаја, имајући у виду налазе вештака ортопеда – трауматолога и неуропсихијатра, па је утврдио да правична новчпана накнада за претрпљене физичке болове износи 200.000,00 динара, за претрпљени страх 150.000,00 динара, а на име претрпљених душевних болова услед наружености 80.000,00 динара. Наведене износе суд је умањио за износ од 20% за колико је утврђен допринос законског заступника малолетног тужиоца настанку штетног догађаја, па је делимично усвојио тужбени захтев и обавезао туженог да малолетном тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 160.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 120.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова услед наружености износ од 64.000,00 динара, укупно 344.000,00 динара са законском затезном каматом у складу са чланом 277 Закона о облигационим односима почев од дана пресуђења, када доспева накнада нематеријалне штете, па до исплате. Првостепени суд је одбио као неоснован тужбени захтев преко досуђених износа, а до тражених износа на име наканде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, страх и наруженост, док је у целини одбио као неоснован тужбени захтев на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове услед умањења опште животне активности, а такође је одбио као неоснован и део захтева који се односи на тражену законску затезну камату за период од дана подношења тужбе до дана пресуђења.

По оцени Апелационог суда првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право дајући за своју одлуку у потврђујућем делу разлоге које у целости прихвата и Апелациони суд сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновано се жалбом указује на погрешну примену материјалног права код оцене доприноса законског заступника - мајке малолетног тужиоца указивањем да је требало да буде одмерен најмање у висини од 50% с обзиром да је дете предшколског узраста пустила само у двориште туженог, а при том није обавестила туженог да је дете у дворишту, јер је првостепени суд на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања правилно закључио да допринос законског заступника малолетног тужиоца износи 20%, с обзиром да је малолетни тужилац често са својим братом одлазио у суседно двориште туженог да се игра са децом а мајка - законска заступница малолетног тужиоца је децу надгледала кроз прозор своје куће, са ког се види део дворишта туженог, а пас туженог је углавном био везан и није било инцидента.

Неосновано се жалбом туженог оспорава оцена изведених доказа, јер је првостепени суд сходно члану 8 Закона о парничном поступку правилно оценио изведене доказе појединачно и у међусобној вези, а затим на основу резултата целокупног доказног поступка дао јасне разлоге које чињенице сматра доказаним, правилно ценећи исказе парничних странака и сведока, као и писане исправе.

Неосновани су жалбени наводи о погрешној примени материјалног права приликом одлучивања о износу новчане накнаде нематеријалне штете с обзиром на то да је малолетни тужилац претрпео лаку телесну повреду, јер се нижим износима не би могао постићи циљ новчане накнаде и малолетном тужиоцу пружила одговарајућа сатисфакција, док тежина, односно квалификација повреде није околност од које би зависило право на накнаду, тако да иако се у конкретном случају ради о лакој телесној повреди иста сама по себи не искључује право на накнаду..

По оцени Апелационог суда правилно је првостепени суд одмерио досуђене новчане износе на име накнаде нематеријалне штете, с обзиром да је висину обештећења по свим видовима нематеријалне штете првостепени суд утврдио правилном применом критеријума из члана 200 Закона о облигационим односима у вези са чланом 232 Закона о парничном поступку уз оцену свих релевантних околности од утицаја на висину правичне новчане накнаде (врста и тежина повреда, интензитет и трајање физичких болова и страха и степен наружености) имајући у виду налазе вештака, на које нико од странака није имао примедби.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном применом члана 150, 153 и 154 Закона о парничном поступку првостепени суд је одлучио о трошковима парничног поступка, чију висину је определио сразмерно успеху у спору, сагласно одредбама Адвокатске тарифе и Таксене тарифе важеће у време пресуђења, а са законском затезном каматом од извршности до исплате.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић